

rigtige, og det, man havde ønsket og haabet, var, at Folketinget havde baaret sig ad ganske som hidtil. Mine Herrer, den Slags Bebrejdelser kunne ikke gøre stort Indtryk. (*Holm*: Det gør Indtryk paa Partiets Flertal.) De have gjort Indtryk paa det ærede Medlem af at være meget kløgtige. — Det ærede Medlem for Æbeltoft (*Neergaard*) siger, at det i alt Fald er stor Skade, at det, der siges nu, ikke er bleven sagt før. Vi komme først nu i det fjerde Aar med den Besked, vi gerne kunde have givet tidligere. Derved er megen Tid bleven spildt, og hvis man tidligere klart havde faaet at vide, hvad Folketingets Flertal vilde, kunde man muligvis have søgt frem ad andre Veje — i øvrigt indrømmer det ærede Medlem, at han ikke ved hvilke Veje. Men naar det ærede Medlem har den Opfattelse, at Folketingets tidligere Holdning har bevirket, at der er spildt Tid — det har den nu efter min Mening slet ikke, der er ingen Tid gaaget til Spilde; thi hvad andet mener man, at der vilde være sket fra Landstingets Side og fra Regeringens Side end det, der er sket? — men hvis det var Tilfældet, hvorledes kunde man da forsvare at spilde endnu mere Tid ved, at Folketinget endnu en Gang undlod udtrykkelig at sige sin Mening? Man maa jo da være glad ved, at Folketinget endelig en Gang giver den Besked, som man mener, det burde have givet allerede før.

Nogle ærede Medlemmer, saaledes det ærede Medlem for Præstø (*Bojsen*) og det ærede Medlem for Odense (*Scavenius*) mene, at Folketinget misforstaar Landstingets Stilling, og at det slet ikke er Tilfældet, at Landstinget vil holde paa det Forslag, det har sendt herved. Naar det kommer til Stykket, vil Landstinget give efter. Det ærede Medlem for Odense siger, at enhver kan sige sig selv, at Forhandlingerne i Fællesudvalget ville uundgaelig føre til Nedgang i de indirekte Skatter og til Opgivelse af det, som Landstinget hidtil har fastholdt. Noget lignende mener det ærede Medlem for Præstø. Hvis denne Opfattelse er rigtig, er det jo meget beroligende at vide, at Landstinget vil indtage en saadan Stilling, og det er da dobbelt beroligende, naar vi se hen til den Holdning, Folketinget indtager. Thi det kan dog ikke antages, at Landstinget vil skifte Standpunkt udelukkende i det Øjemed at komme i Modsætning til Folketinget, og det har jo hidtil været Landstingets Standpunkt, at der ikke skulde gives Kompensation uden for Toldloven. Det ærede

Medlem for Møen har sagt, at nu har Folketinget stillet sig paa Landstingets Standpunkt; men hvis dette er rigtigt, vilde det dog være en mærkelig Anledning for Landstinget til ogsaa at skifte om og nu stille sig paa det modsatte Standpunkt. I øvrigt kan jeg i Anledning af det her fremkomne ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er beklageligt, hvor vanskelige Forhandlingsvilkaarene ere mellem de to Ting. De politiske Forhold gennem de svundne Aar have medført, at det ofte er meget besværligt at komme paa det rene med hinandens Tanker og Ønsker. En ny politisk Tid burde have sat sig til Opgave først og fremmest at søge Veje til at bringe de to Ting i lettere Forstaaelse med hinanden. Nu er Forholdet det, at naar der kommer en Beslutning, et Aktstykke til os fra Landstinget, er det omtrent, som om der var tilstillet os en Papyrusrulle med Hieroglyffer. Enhver underkaster den sin Tydning og Fortolkning, enhver har sin Læsemaade og udlægger Udtalelserne efter sin Opfattelse. Men de af os, som ikke have særlig Adgang til gennem andre Kilder at kunne faa at vide, hvad der maatte ligge bag de officielle Udtryk — vi kunne selvfølgelig ikke gøre andet end holde os til det, som direkte og klart ligger for. Vi kunne ikke bygge paa Formodninger om, hvad der mulig kan være Meningen, og vi maa holde os til, hvad der siges, indtil der kommer til at foreligge noget andet.

Der har mellem forskellige Medlemmer været ført en Forhandling om den Vinding eller det Tab, som Befolkningen, navnlig den mindre bemidlede Landbostand — Landarbejdere og Husmænd — ville have af den Ombytning af indirekte Skatter, som der her er Tale om. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (*Svendsen*), Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*), for Køge (*Alberti*), og for Odense Amts 7de Valgkreds (*R. Sørensen*) have udtalt sig derom. I den Anledning mente det ærede Medlem for Møen, at dette viser, at der er Uklarhed til Stede, og at Sagen derfor ikke er moden til Afgørelse endnu; da der er forskellige Meninger om, hvorledes denne Omlægning vil komme til at virke, bør man ikke allerede nu tage Beslutning om Brændevinslovens Forkastelse, men bør lade Spørgsmaalet henligge til yderligere Undersøgelse. Jeg tror, at hvis vi skulde vente, indtil der bliver Klarhed over disse Spørgsmaal, faa vi Lov til at lade Forslagene ligge til Overvejelse i Evighed. Der